

med. Ikke alene standses Bevægelsen i selve Havnen, men de Skibe, der ere bestemte til Havnen, for der at losse og lade, kunne ikke erpederes hurtigt, ligesom de Skibe, der igjen ville forlade Havnen, naar Udsigten til at kunne afgaae til Bestemmelsesstedet forbedres, have Besværligheder ved igjen at komme ud af Havnen forbi deres Naboer. Ikke uden Uro seer man en saadan Mastekov, idet det maa erkjendes, at et eneste Ulykkestilfælde, der arriverede i et enkelt Skib, kunde bewirke, at ikke blot Skibene i Havnen, men at Helsingør By og Kronborg Slot gik op i Luften. Havnebestyrelsen har søgt at modvirke disse Ulemper ved den strengeste Forsigtighed, f. Ex. ved at anordne Brændvægter, som idelig ere paafærde, og man har derved undgaaet flemme Følger af enkelte Uheld, der undertiden have vist sig. — Selvfølgelig kan der dog ikke gjøres Krav paa, at Helsingørs Havn skulde have den Størrelse, at den kunde modtage alle de Skibe, der maatte søge dertil. Dette kan Ingen fordre, og dette har Ingen fordret. Man kan kun bellage den indskrænkede Plads, indtil der engang i Fremtiden under lykkelige oeconomicke Forhold kan blive givet den en Udvidelse i den Retning, som har været paatænkt, nemlig imod Nord igjennem en Canal, som forbandt den med en nordlig Udbygning.

Den indskrænkede Plads i Havnen er dog ikke den eneste Ulempe. Der er en anden Ulempe, og den er næsten værre. Det er Mængderne ved Indsejlingen. Disse have havt til Følge, at der har udbredt sig en Opinion om Havnens Ubrugelighed, og den har affholdt mange, navnlig af Nutidens lange Dampskibe, fra at søge Havnen. At disse Mængder blive afhjulpne er efter min Overbevisning af Bigtighed ikke alene for Søfarten i Almindelighed, men ogsaa for Statskassen, hvis Indtægter formindskes ved Havnens formindskede Afbenyttelse, og tillige for Helsingør By, hvis næringsdrivende Borgere drage Fordeel af Havnen. Ogsaa skal jeg gjøre opmærksom paa, at en fortsat Tilfidsaetelse af dette Hensyn let vil kunne skade, idet Tanken da heidrages paa at søge andre Tilflugtssteder, hvorved altsaa Byen og Landet gaae tabt af

Indtægter, som ellers vilde tilflyde dem. Man bygger da heller ikke en Havn alene for at kunne modtage fremmede Skibe, men tillige for at nyde de Fordele, som Havnen i og for sig medfører.

Jeg har tilladt mig at overlevere Thingets høitærede Formand forskjellige Documenter, som tgaar ere bleve fremlagte paa Thingets Bord, deriblandt en Oversigt over Helsingørs Havns Indtægter og Udgifter fra 1824 til 1870. De Herrer, der have havt Leilighed til at gjøre sig bekendte med denne, ville deraf have seet, at Indtægterne fra Maret 1824, da Havnen overgik til Staten, og indtil 1863, da dens Udvidelse var fuldendt, have andraget omtrent 376,000 Rbd., imedens Udgifterne i samme Tidsrum have andraget omtrent 251,000 Rbd.; der bliver saaledes for det nævnte Tidsrum et Overskud af omtrent 125,000 Rbd. til Forrentning af en Capital af 70,000 Rbd. i Maren 1827—1839, og af 93,000 Rbd. i Maren 1839—1863, hvilket Resultat kan være nogenlunde tilfredsstillende. I Maren efter Havnens Udvidelse, fra 1863 indtil den 31te i forrige Maaned, have Indtægterne derimod været omtrent 110,000 Rbd. og Udgifterne omtrent 52,000 Rbd. Overskudet har saaledes i disse Aar andraget omtrent 58,000 Rbd. eller i Gjennemsnit 8,200 Rbd. aarlig til Forrentning af en Capital paa 405,000 Rbd., som Statskassen har indstaaende i Havnen og som ialt er medgaaet til samtlige de Forbedringer og Udvidelser, som have fundet Sted i dette Aarhundrede. Jeg antager, at Indtægterne vilde have været betydelig større, hvis Havneindløbet havde været bedre, og hvis Indsejlingen derfor havde været lettere. En Rente af 2 pCt. kan ganske vist ikke anses for tilfredsstillende, uagtet man naturligvis dog ogsaa maa tage Hensyn til de indirecte Fordele, som Havneanlægget medfører; jeg tænker idetmindste, at vi ved vore store Anlæg, Jernbaneanlægene, vilde være ret tilfredse, hvis vi havde 2 pCt. i Rente. Der er iøvrigt i mine Tanker en Maade, hvorpaa Havneanlæggets Indtægter ville kunne forøges. Jeg troer nemlig, og flere af mine Colleger i Havnebestyrelsen ere enige med mig deri, at